

Ruskavaellus Raja-Joosepista 2008.

Sateisen kesän jälkeen odottelimme syksyn ja ruskaviikon, viikko 37, ilmoja hieman pelonsekaisin tuntein. Aiheetta, sillä niinkuin edellisinkin syksyinä ilmat suosivat retkeämme.

Tänäkin syksynä lähtijöitä oli 14. *Tuula ja Markku, Mervi ja Markku, Kirsti ja Timo, Anneli ja Pekka, Pirkko ja Eero, Outi, Auli, Seija, Teuvo*. Lähdimme perjantaina iltana 5. 9. Mäntsälästä *Savonlinja* linja-autolla jossa oli 60 paikkaa. Tiirismaan ladun vaeltajia kävimme poimimassa Salpakankaan uimahallilta ja Lahden linja autoasemalta. Heitä oli 18. Kuljettajina Hannu ja Teuvo. Siis autossa tuli olemaan aika väljää.

Keski Suomen paikkeilla yöllä tuli vettä taivaan täydeltä, ei näyttänyt hyvältä. Lähestyessämme Rovaniemeä alkoi taivaanranta kirkastua aamu näytti hyvältä. Poroja näkyi tiellä ja tien vieressä yllättävän paljon. Ruska oli hyvin vähäistä. Puissa alkoi hieman kellertää mutta maaruska ei näyttänyt alkamisen merkkejä. Ajattelimme kuitenkin, että kyllä se siitä kun viikko etenee.

Nautimme perinteiset aamupuurot Napapiirin Shellillä. Jatkoimme matkaa kohti määränpäättämme Raja-Jooseppia. Saavuimme Raja-Jooseppiin n.11.00. Rajavartiosto oli yllätykseksemme siirtänyt rajavyöhykettä kapeammaksi Joosepin torpan kohdalta, joten pääsimme tutustumaan Joosepin pihapiiriin ilman kulkulupia. Kyllä ajatukset siirtyivät väkisinkin siihen aikaan kun Jooseppi Tildansa kanssa eleli silloista elämänsä syvällä erämaassa. Paikka on hyvin kaunis Luttojoen törmällä. Rakennukset hyvin pieniä, ehkä kuitenkin tarkoituksen mukaisia, mahtavat kalastus ja metsästys paikat.

Matka jatkuu. Rinkat selkään, kohti erämaata Suomujoen vartta. Ylitimme Luttojoen riippusiltaa seuraavana kohteena Kiertämäoja leveydeltään n. 10 metriä, jonka ylitimme kahlaamalla. Joessa oli aikamoinen virtaus joten haastetta oli riittävästi. Ylitys meni ongelmitta. Vaeltaessamme Luttojoen viertä vastarannalla näkyi muutama keltainen koivu, maaruska ei ollut vielä näkyvissä. Ensimmäinen leiripaikkamme ja yöpyminen oli Luttojoen ja Suomujoen yhtymäkohdassa Suomukönkäällä. Matka jatkui Suomujoen vartta ihaillen joen kauneutta ja vuolasta virtausta. Saavuimme Muorakkavaaranjoen rantaan tarkoituksena ylittää joki kahlaamalla. Koko kesän jatkuneen vesisateen myötä vesi oli joessa parikymmentä senttiä korkeammalla kuin tavallista, virtaus melkoinen. Tutkimme ylitysmahdollisuuksia, päätimme olla ottamatta riskiä emmekä ylitä jokea siitä kohdasta. Päätimme yöpyä Jyrkkävaaran autiotuvan pihassa. Ajattelimme mennä joesta yli hieman ylempää jos mahdollista. Jyrkkävaaran kämpän kohdalta ei joki ollut yhtään matalampi joten päätimme vaeltaa takaisin Raja-Jooseppiin josta pyydetään automme noutamaan meidät Kiilopäälle. Sunnuntai maanantai välisenä yönä satoi aika reilusti. Lähdimme aamulla vaeltamaan kosteassa aluskasvillisuudessa. Aamupäivällä alkoi satamaan sen verran että aloimme pukemaan sadeviittoja päälle. Kun saimme viitat päälle sade lakkasi, eikä sitten koko viikkona enään satanut.

Leiriydyimme taas Suomukönkäälle. Aamulla jatkoimme kohti Raja-Jooseppia. Riippusillan pielessä olevan laavun ja nuotiopaikan tuntumassa yövyimme.

Keskiviikko aamuna Hannu tuli meidät noutamaan, joten matka Kiilopäälle eteni linja-autossa.

Kiilopäällä joimme päiväkahvit. Rinkka selkään tunturin kuvetta kohti Luulammea. Maisemat olivat tosi mahtavia. Ruska ei pettänyt tänäkään vuonna. Tunturikoivut alkoivat kultaantua, maaruska punotti hieman. Riekonmarja oli hyvinkin punaista, mustikka oli kuin laihan punaviinin väristä, vaivaiskoivu oli kärsinyt selvästi liiasta vedestä.

Luulammin päivätupa on upea ilmestys erämaassa, lampi upea. Majalla pitää paikallinen yrittäjä sesonkiaikana kioskia. Luulammen munkkikahvit ovat maan kuuluja.

Torstai aamuna vaellus jatkui kohti Rumakuraa. Maisemat olivat kauniita, poroja näkyi useita ne olivat hyvinvoivan näköisiä. Vaellus oli helppoa tasasessa maastossa. Leiriydyimme Rumakurun suulle. Kävimme tutustumassa maisemiin illalla hieman korkeammalta. Kuru näytti ylhäältä tosi upealta. Perjantai aamuna jatkoimme Ahopään yli kohti Kiilopäätä, josta siirryimme autolla Tievatuvalle saunomaan ja syömään ja yöpymään viimeiseksi yöksi. Niin kului viikko 37 ruskaa ihailen. Ruska kehittyi viikon aikana hyvin kauniiksi. Lähdimme lauantai aamuna hieman haikein mielin kohti etelää. Saavuimme Mäntsälään ennen puoltayötä. Vaellus meni hyvin uskon oli 14 onnellista vaeltajaa. Ensi syksynä taas! *Teuvo*